నీళ్ళు

తెల్లారింది

అయిదు గంటలకే కీ ఇచ్చి పెట్టిన గడియారం అలారం మోగుతాంది. ఏదో పీడకలలోంచి మేలుకున్నట్టు నా భార్య గబుక్కున లేచి కూర్చుంది. హిరేహాల్ మండలంలో టైపిస్టుగా నా ఉద్యోగం. ఎనిమిది గంటలు అయ్యేసరికి టిఫిన్‌తోపాటు భోజనం కారియర్ కూడా సిద్ధంగా వుండాల నాకోసం. నేను రాయదుర్గంనుంచీ హిరేహాల్‌కు వెళ్ళాల్సిన బస్సు ఎనిమిదిన్నరకే. అందుకే ఆమెకు అంత గాభరా!

"అక్కా! అక్కా!! నీళ్ళు! నీళ్ళు!! నీళ్ళు వస్తుండాయి" పక్కింటి వెంకటేశులు తలుపు కొడుతున్న శబ్దం!

బయటనుంచీ హడావుడిగా కేకలు వినిపిస్తున్నాయి, ఏదో పండుగ సంరంభం మాదిరి. ధన్‌వర్ష సూపర్ బంపర్ లాటరీ తగిలిన వార్త విన్నట్టు పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి తలుపు తీసింది. అప్పటికే బిందెలు చప్పుడు చేసుకుంటూ పరుగెత్తుతున్న వెంకటేశుల అడుగుల చప్పుడు!

"లెండి లెండి నీళ్ళు వస్తున్నాయంట. దారికి అడ్డం, దోమతెర తీసెయ్యండి" అంటూ లోపలికి పరుగెత్తి రెండు క్షణాల్లో మూడు బిందెలు తీసికొని దోమతెర కింది నుంచీ దూరి బైటికొచ్చి "పిల్లోల్లు లేస్తారేమో, కొంచెం చూస్తా వుండండి" అని గబ గబ వెళ్ళిపోయింది.

నాకింకా నిద్ర మత్తు పోలేదు. గుండెలో గుబులు ఈ బాబుగాడు లేస్తే ఫరవాలేదు. చిన్ని లేస్తే ఎట్ల? దానికి సంవత్సరం దాటింది, అంతే! వాళ్ళ అమ్మ తప్ప మిగతా వాళ్ళెవరూ విశ్వాసపాత్రులుగా కన్పించరు దానికి. వాళ్ళ అమ్మ క్షణం కన్పించకపోతే ఫ్యాక్టరీ సైరన్ మాదిరి గుయ్యిమంటుంది.

దోమతెర తీసేసి నేనూ వాళ్ళ పక్కనే పడుకున్నాను, బద్ధకంగా కళ్ళు మూసుకుని! పది నిమిషాలు దాటింది. కాలకృత్యానికి కడుపులో కదలిక మొదలైంది.

మాకూ, మా పక్క పోర్షన్‌లో బాడుగకు వుంటున్న వాళ్ళకు ఇద్దరికీ కలిపి

కామన్‌గా ఒకే సెప్టిక్ లెట్రిన్ వుంది.

లెట్రిన్‌లో నీళ్ళ బాన వుంటుందిగానీ అందులో నీళ్ళుండవు చాలాసార్లు. బానలోకి నీళ్ళు ఆ పక్కింటి ఆమె పోస్తుందిలే అని నా భార్య, నా భార్య నింపుతుందిలే అని ఆ పక్కింటి ఆయమ్మ! ఇద్దరూ ఇద్దరే! రెండు బిందెలు పాపం! ఏ ఇల్లాలు మాత్రం అంత ఉదారంగా ఆలోచించగలదు, ఈ నీటి కరువులో?

లేచి బాత్‌రూమ్‌కు పోయి తొట్టిలోకి తొంగి చూస్తే ఒక్క నీటి చుక్క లేదు. ఖాళీ! వంటింట్లోకి పోయి బిందెలోంచి నీళ్ళు ఒంచుకుంటూంటే, అప్పుడప్పుడే వచ్చిన నా భార్య ఏదో ఘోర ప్రమాదం జరగబోతున్నట్లు అరిచింది.

"అవికాదు. అవికాదు. అవి తాగేనీళ్ళు. పక్కన ప్లాస్టిక్ బిందెలో వున్నాయి చూడండి ఉప్పునీళ్ళు! అవి వంచుకోండి"

నేను తిరిగి వచ్చేటప్పటికి ఇంట్లో పాచి కసువులూడ్చి, మళ్ళీ కొళాయి దగ్గరికి పరుగెత్తడానికి సిద్ధమైంది. అక్కడే నిలబడి వెనకల వచ్చిన వాళ్ళని గుర్తుపెట్టుకుంటే తప్ప మనవరకూ వంతురాదు' అంటూ.

ఇంతలో చిన్ని లేచింది. ఏడ్పు చిన్నగా మొదలై తారాస్థాయిని అందుకుంది.

"నన్ను చూస్తే విడిచిపెట్టదు. మీరే ఎత్తుకుని ఆడించండి కొంచెంసేపు. వంతు వచ్చివుంటే నీళ్ళు పట్టుకొస్తాను" అని గుసగుసగా చెప్పి పాపకళ్ళకు కన్పించకుండా బైటపడడానికి ప్రయత్నిస్తోంది గోడలవైపు నక్కి.

నేను గాభరాగా అరిచినాను.

"అది ఉండదు. ఉండదు నా దగ్గర. నువ్వే ఎత్తుకుపో. లేకపోతే అది ఏడ్చి నన్ను చంపుతుంది" అని.

ఇంక తప్పదన్నట్లు పాపను చంకలో వేసుకొని "మీరు స్నానం చేసి బాబుగాడు లేస్తే వానిగ్గూడ స్నానంచేయిస్తారా" అని జాలిగా ముఖం పెట్టి అర్థించింది.

ఆమె అట్ల జాలిగా ముఖం పెట్టకుండా వుంటే బహుశ నేను కేకలేసేవాణ్ణేమో, వానికి స్నానం చేయించే బాధ్యత నాకు అంటకడుతున్నందుకు.

ఆ కొళాయి దగ్గర పడిగాపులు పడడమే సరిపోతుంది ఆమెకు పొద్దంతా. నీళ్ళ ఇబ్బంది గనక లేకపోతే నాకు ఇంటిపనులు ఒక్కటి కూడా చెప్పేమనిషి కాదు. పాపం! ఆమెకు మాత్రం నాలుగు కాళ్ళు నాలుగు చేతులూ లేవు కదా! అక్కడ నీళ్ళూ ఇక్కడ ఇంటిపనులూ అన్నీ ఒక్కతే చూసుకోవడానికి.

బాత్‌రూమ్‌లోకి పోయినాను.

బకెట్టులో నీళ్ళు తోడి రెడీగా వుంచి పోయింది. బకెట్టు నీళ్ళు!

మూడు నాలుగు చెంబులు ఇంకా తక్కువే వున్నట్టున్నాయి. బకెట్టుకు సర్దుకోవాల అంతే! తప్పదు!

ఒకప్పుడు ఎంత గొప్పగా బతికినవాణ్ణి!

వాల్తేరు యూనివర్సిటీలో ఎంఏ చదువుతూ హాస్టల్‌లో వున్నప్పుడు చెంబులు చెంబులు నీళ్ళు గుమ్మరించుకుంటూ స్నానం చేస్తూంటే బాత్‌రూమ్ బైట నలుగురైదుగురు చేరి 'ఇంక చాలు రారా తండ్రీ' అని గోలపెట్టేవాళ్ళు. సాయంత్రం పూట తొందర పెట్టే వాళ్ళు లేక ఇష్టారాజ్యమై పోయి జలకాలాడేవాన్ని. అదంతా స్వర్ణయుగం. ఆ అలవాటే వచ్చింది అనంతపురం వచ్చినాక కూడా!

"నీ స్నానాలకు నీళ్ళు మొయ్యలేక చచ్చిపోతున్నాన్రా పెద్దోడా" అని అమ్మ నవ్వుతూ నవ్వుతూ మొరపెట్టుకునేది పాపం! ఇంట్లో స్వంతంగా వేయించుకున్న ట్యాప్‌ని కళ్ళ చూడకుండానే చచ్చిపోయిందిగానీ లేకపోతే ఎంత సంబరపడేదో?

ఈ రాయదుర్గంలో ఇంట్లో ట్యాప్ వేయించుకున్న వాళ్ళకు కూడా తిప్పలే! నీళ్ళు ఒకరోజు వస్తే ఒక రోజు రావు.

'ట్యాప్ వున్న ఇంటికి మారదాం పోనీ' అంటే ఒకటి కాదు, రెండు కాదు, నాలుగువందల రూపాయిలు బాడుగ! ఇక మన కడుపుకేం తింటాం! బట్టేం కడుతాం? పైగా ట్యాపుల్లో కూడా సరిగా నీళ్ళు రావు కదా, ఈ ఊర్లో" అంటుంది.

ఛీ ఛీ! పొద్దున లేచింది మొదలూ నీళ్ళూ నీళ్ళూ... ఒకటే ఉరుకులూ పరుగులూ!

చిన్నిని ఎవరి చేతికో ఇచ్చినట్లుంది, పట్టుకోమని. చంకన ఒక బిందెతో, భుజం మీద మరొక బిందెతో వచ్చింది. "దించుకోండి దించుకోండి భుజం మీది బిందె దించుకోండి అబ్బా" అంటూ మూలిగింది.

నాకు ఛర్రుమని కోపమొచ్చి భుజం మీది బిందె లాక్కుని పోయి ధబీమని పెట్టినాను, బాత్‌రూమ్ దగ్గర.

నా పరిస్థితి ఏం పట్టించుకోకుండా "అయ్యో! మెల్లగా దించండి బిందె పాడైపోతుంది" అని రెండు బిందెలూ వంటింట్లో దింపి మరో రెండు బిందెలు తీసుకుని బయల్దేరింది. వాకిట్లో బాబుగాడు "అమ్మా నీళ్ళు తే' అంటూ నిలబడినాడు నిక్కరు లేని అంగీని గుండెపైకి ఎత్తిపట్టుకుని.

చెంబునీళ్ళతో వాడి పనికానిచ్చి 'మీ నాయనతో నీళ్ళు పోయించుకుని బడికి పోరా! ఒంటికి విడిచినప్పుడు వచ్చి అన్నం తినిపో!" అంటూ వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె మరో తడవ నీళ్ళు తెచ్చేటప్పటికి ఎనిమిది కావస్తాంది. బాబుగాడు బడికి పోయినాడు. వానికి ఏడున్నరకే బడి. నేను బైటికి పోయొచ్చి కూర్చున్నాను, ఇంత టీ తాగి సిగరెట్టు కాల్చుకుంటూ. మనసు కొంచెం తృప్తిగా వుంది. ఒక చంకలో ఏడుస్తున్న చిన్నిని కరిపించుకొని మరో చంకలో నీళ్ళు ఎత్తుకొని వస్తుంటే... పాపం! కష్టపడుతాంది అని జాలి కూడా కలిగింది నా భార్య మీద.

ఎదురుపోయి ఏడ్చే పాపను చేతుల్లోకి తీసుకున్నాను. అది మరింతగా పెడబొబ్బలు పెడతావాళ్ళ అమ్మవైపు చేతులు చాచింది.

"ఎట్ల పుట్టిందో ఏమో! రాకాసి పిల్ల! ఎవరు ఎత్తుకున్నా వుండదు. నేను దీన్ని

మోస్తునా? లేక నీళ్ళ బిందెలు మోస్తునా??" అని విసుక్కుంటూ నీళ్ళ బిందె అక్కడే దింపి "మూస్తావా లేదా నోరు. దయ్యం ముండా" అని గదురుకుంది పాపని.

"అబ్బా నీరసం. కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి" అని వాలిపోయింది పరుపుపైకి.

పాపను కిందికి వదిలితే గుక్కపట్టి ఏడుస్తా పాకుతా పోయింది వాళ్ళ అమ్మ గుండెలపైకి.

"పాపం! ఆకలి అవుతా ఉంటుంది. పొద్దున్నుంచీ పాలు పట్లేదు కదా దానికి! అందుకే ఏడ్పు..." అన్నాను మెల్లగా.

నీరసంగా మూతపడిన ఆమె కనురెప్పల కింద చటుక్కుమని కన్నీళ్ళు! నేను గబుక్కున లోపలికి పోయి స్టౌ వెలిగించి అముల్ పొడితో పాలు కలిపి తీసుకొచ్చినాను.

"ఈ నీళ్ళ పనితో నేను సరిగా చూసుకోలేను దీన్ని ఇక్కడ. మా అమ్మ దగ్గరికి పంపిస్తాను" అంది కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ..

"అట్లేకానీ!" అన్నాను.

తన రొమ్మునుంచీ విడిపించి పాలుపట్టింది పాపకు.

"వంటచేసే దానికి టైం లేదు కదా! ఈ పొద్దు హోటల్‌లోనే భోంచేయండి" అంది జాలి కళ్ళతో చూసి.

'సరేలే' అన్నాను కానీ హోటల్ భోజనం నా ఒంటికి పడదు. కడుపులో బర్నింగ్. అమీబియాసిస్. రెండిట్లో ఏదో ఒక బాధ తప్పదు. ఆ విషయం ఆమెకూ తెలుసు. కానీ ఏం చేస్తుంది పాపం? నా చేతిని తన రెండు చేతుల్లోకి తీసుకొని ప్రేమగా నొక్కుతా కళ్ళుమూసుకుంది.

★★★

రాయదుర్గానికి పదిమైళ్ళదూరంలో ఒక ఏరు. ఆ ఏట్లో ఒక బోరు వేసి అక్కడినుంచీ పైప్‌లైన్స్ ద్వారా రాయదుర్గం మునిసిపాలిటీకి నీళ్ళు! పైపుల్లోని నీళ్ళను ఊరివైపు తొయ్యడానికి రోడ్డు పక్క నాలుగు నాలుగు మైళ్ళల్లో రెండు మెషిన్లు!

కరెంటు పోయినప్పుడుగాని కరెంటు కోత వున్నప్పుడుగానీ కొళాయిల్లో నీళ్ళు రావు.

మోటార్లు ట్రబులిస్తే వాటిని బాగు చేసేవరకూ మూడు నాలుగు రోజులు నీళ్ళురావు.

ఛైర్మెన్ రాంరెడ్డి ఊరికి నీటి సమస్య తీర్చినానని చెప్పి ఓట్లు వేయించుకుంటాంటే నాయుడిపార్టీ వాళ్ళకు మంట. నాయుడి పార్టీ వాళ్ళు అడపా దడపా పైపుల్ని పగలగొడుతూనే వుంటారు. అప్పుడూ నీళ్ళు రావు.

సరిగా పనిచెయ్యని సెకండ్ హాండ్ మోటార్లు వేయించి మునిసిపాలిటీ దుడ్లు దిగిమింగినాడు రెడ్డి! అని కొందరి ఫిర్యాదు.

'తన అపోజిషన్ పార్టీ వాళ్ళు ఉన్న వీధి కొళాయిల్లోకి నీళ్ళు వదలరు చూడు'

అని మరికొందరి కంప్లయింటు

నీళ్ళ రాజకీయాలు.

ఓట్లు సంపాదించుకునే రాజకీయాలు...

నోట్ల కట్టలు మరిగిన రాజకీయాలు...

★★★

ఆ రోజు ఎలక్షన్ డ్యూటీ ముగించుకుని ఎలక్షన్ డ్యూటీ మీదే వచ్చి రోడ్లో తారసపడిన అనంతపురం ఫ్రెండును వెంటబెట్టుకుని రాత్రి తొమ్మిదింటికి ఇల్లు చేరుకునేటప్పటికి...ఇంట్లో చుక్క నీళ్ళు లేవు!

పక్కింటి ఆయమ్మను అడిగి రెండు చెంబులతో మంచి నీళ్ళు తెచ్చి పెట్టి అన్నం వడ్డించింది. అతనికి ముందు గదిలో పడక ఏర్పాటు చేసి కొంచెంసేపు పిచ్చాపాటి మాట్లాడి లోనికి వచ్చేటప్పటికి ఏదో మాట్లాడేదానికి సన్నద్ధమై ఉంది.

"అక్కడ ఊర్లో చిన్ని ఎట్లుందో ఏమో!" అంది.

"మనకంటే బాగానే చూసుకుంటూ ఉంటారులే వాళ్ళు!" అన్నాను.

"చిన్ని పదే పదే గుర్తుకొస్తుంది. చూడబుద్ధి పుడతా ఉంది" అని బొటబొట కన్నీళ్ళు కార్చింది.

పాపను పంపించి ఇంకా వారం రోజులన్నా కాలేదు.

"ఆ కొళాయిల దగ్గర అలగాజనం ఏమేమో మాట్లాడతారు. ఆ మాటలన్నీ నేను పడలేను. వాళ్ళతో సరిగా కొట్లాడాలంటే నాకు చేతకాదు. తొందరగా ట్రాన్స్ఫర్ చేయించుకోండి ఇక్కడినుంచీ" అంది కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

మామామ మినిస్టరా? ఎప్పుడు తలుచుకుంటే అప్పుడు ట్రాన్స్ఫర్ రావడానికి.

తెల్లారి లేస్తే ముఖాలు కడిగేదానికి నీళ్ళు లేవు. మా ఇంటి దగ్గర ఉన్న బోరు కూడా చెడిపోయిందంట.

పక్కింటిలోంచి మళ్ళీ ఒక గిన్నెలో నీళ్ళు తీసుకొచ్చి పెట్టింది బాత్రూమ్లో.

"మిత్రమా! ఏం అనుకోవద్దు. స్నానానికి నీళ్ళు లేవు. ముఖానికి మాత్రం ఇన్ని నీళ్ళు చల్లుకో" అన్నాను.

అతడు ముఖం కడిగి గుడ్డలు వేసుకుని పోతుంటే 'భోంచేసి పోదువులే' అన్నాను. నాలుకమీంచీ వచ్చింది ఆ మాట నా నుంచీ.

"మళ్ళీ ఎప్పుడైనా వస్తాన్లే సోదరా! చాలా అర్జంటు పని వుంది" అని మా పరిస్థితిని అర్థం చేసుకొన్న వాని మాదిరి మెల్లగా గొణిగి వెళ్ళిపోయినాడు.

"ఇంటికి ఎవరన్నా వస్తే ఏమనుకుంటారు మన గురించి. ఇంట్లో చుక్క నీళ్ళు లేకపోతే" అంటూ ఆమె ఒకటే ఏడ్పు.

నిజమే! నీళ్ళే నాగరికత అన్నారు ఒక పెద్దాయన.

★★★

ఆ మరుసటి రోజు కూడా నీళ్ళు రాలేదు.

"కోటలోకి పోయి ఒక బిందె చేదుకు రాపొండి మంచినీళ్ళు" అంది.

"నేనా? బిందెలు పట్టుకుని పోవల్నా?" అంటూ ఆశ్చర్యపోయినాను.

"ఎట్ల? అంతదూరం నేను పోలేను కదా మరి" అంది.

"ఇంత బతుకూ బతికి ఈనాడు బిందెలు పట్టుకుని పోవల్నా నేను వీధిలోకి. అట్లాంటివన్నీ నాకు చెప్పొద్దు" అన్నాను ఖండితంగా.

"మరి వంట చేసేది ఎట్ల నీళ్ళు లేకపోతే?"

నీళ్ళు లేకుండా వంటచెయ్యడమెట్లో ఏ శాస్త్రజ్ఞుడైనా కనిపెడితే బావుండు!

"ఈ రోజు హోటల్ నుంచీ తెప్పించుకుందాము భోజనం" అన్నాను.

"మరి తాగేదానికి నీళ్ళూ...?"

"ఒక చెంబు నీళ్ళు ఎవర్ని అయినా అడిగి తీసుకో! నువ్వూ, బాబుగాడూ తాగండి. నేను హోటల్లో తాగొస్తాను"

"ఇది సంసారమా?" అంటూ అరిచింది సహనం కోల్పోయి.

నేను ఏం పట్టించుకోకుండా వెళ్ళిపోయినాను, ఇంటికన్న గుడి పదిలం అన్నట్లు బజారులోకి.

ఈ ఆడవాళ్ళు ముందుగా బతిమాలి బామాలి మగవాళ్ళతో పనులు చేయించుకుంటారు. తర్వాత తర్వాత ఆ పని చెయ్ ఈ పని చెయ్ అని మగవాళ్ళ మీద ఆర్డర్లు వేసే స్థాయికి ఎదిగిపోతారు. ఏమైనా సరే? బిందె ముట్టుకోకూడదు అని భీష్మించుకున్నాను.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు ఇల్లు చేరినాను.

బాబుగాడు బయట ఆడుకుంటున్నాడు. ఇంట్లో నిశ్శబ్దంగా వుంది. నా భార్య ముభావంగా వుంది.

వంట చేసినావా? అని అడిగేదానికి నాకు నోరు రాలేదు.

"గిన్నెల క్యారియర్ తీసుకురా. భోజనం తెస్తాను" అన్నాను గొంతు పెగుల్చుకుని.

"అన్నం చేసినాను. ఆ చెంబులో నీళ్ళున్నాయి. కాళ్ళు కడుక్కుని వచ్చి కూర్చోండి" అంటూ బాబుగాడ్ని కేకేసింది "అన్నం తిందువురారా" అని.

"అయితే కాళ్ళు కూడా కడుక్కోవచ్చు అన్నమాట!

"ఎక్కడ సంపాదించినావు నీళ్ళు" అని అడిగేదానికి ధైర్యం చాల్లేదు.

చాపలు పరిచి మూడు ప్లేట్లలో అన్నం వడ్డించింది.

ప్లేట్ల పక్కన రెండు చెంబుల్లో నీళ్ళు పెట్టింది.

"ఇదిగో! ఈ పెద్ద చెంబులో నీళ్ళు తాగేదానికి, ఈ చిన్న చెంబులో నీళ్ళు చేతులు కడిగేదానికి" అంటూ ఒక హెచ్చరిక చేసింది.

అన్నం ముద్ద నోట్లో పెట్టుకోబోతుంటే నాలో అపరాధభావం... పాపం! ఎన్ని అగచాట్లు పడిందో ఈ కొన్ని నీళ్లు సంపాదించడానికి అని.

నా నిశ్శబ్దం! ఆమె ముభావం! బాబుగాని ద్వారా ఆమెతో మెల్లగా మాటలు కలపాలని నా ప్రయత్నం. ఆమె అంటీ ముట్టనితనం నాకు భరించలేనిదిగా వుంది.

బాబుగాడు వాళ్ళ టీచరు గురించి మాట్లాడుతున్నాడు. ఇద్దరమూ వానితో మాట్లాడతా, కొంచెం సేపటికి వాన్ని వదిలేసి మేం ఇద్దరమే మాటల్లో పడిపోయినాము! ఇంక వాని అవసరం తీరిపోయినట్లు.

వాడు అన్నం తినడం ముగించి చేతులు కడుక్కుంటాన్నాడు. నా భార్య అదిరిపడింది వాని ప్లేటులోకి చూసింది.

నీళ్ళు ప్లేటులో నిండి కిందికి పొర్లి పోవడానికి సిద్ధంగా వున్నా వాడు చెయ్యి కడిగేసుకోవడం ఆపలేదు.

"అన్ని నీళ్ళు ఒలకబోయెద్దురా" అంటూ అరిచింది.

వాడు భయపడిపోయి నిశ్శబ్దంగా చెంబు కింద పెట్టినాడు. అప్పుడు గమనించింది ఆ చెంబుని. అది పెద్ద చెంబు! అది మంచినీళ్ళ చెంబు!!

"అయ్యో!" ఎడం చేత్తో ధనాధనా ఉతికింది వాని చెంపల్నీ, వీపునీ, తలనీ ఎక్కడ పడితే అక్కడ.

"అమ్మా... అమ్మా... లేదమ్మా! ఇంక ఒలకబోయనమ్మా" వాని పెడబొబ్బలు! నోరంతా వెళ్ళబెట్టి ఏడుస్తాంటే ముఖంలోని చెంపలు కళ్ళపైకి సాగినాయి. వాని కళ్ళల్లో నీళ్ళు చూసి నా కళ్ళల్లో కూడా నీళ్ళు తిరిగినాయి. ఆమె పిచ్చెత్తినట్టు దబదబా కొడతానే వుంది వాన్ని. నేను అడ్డుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను.

కొంచెం సేపటికి వాన్ని కొట్టడం ఆపి ఏడుస్తా కూర్చుంది.

తలెత్తి నా కళ్ళలోకి చూసి నా కన్నీళ్ళు కన్పించి బావురుమంది.

అప్పటికే బాబుగాడు నా వీపు వెనక చేరి గోడవైపు నక్కి కౌగిలించుకున్నాడు నన్ను.

రాత్రి పదిగంటలు.

పడుకుందామని పక్కలు వేసుకుంటూంటే నీళ్ళు నీళ్ళు... అంటూ వీధిలో కేకలు.

రెండు బిందెలు తీసుకుని బయల్దేరినాను. నా ముఖంలోకి చూసింది. "నేనూ వస్తాన్లే పద" అన్నాను.

ఆమె కళ్ళల్లో జాలి!

వారం రోజులనుంచీ నీళ్లు తీసుకురమ్మని పట్టి పీకి సతాయించి తీరా నేను బిందెలు పట్టుకుని బయల్దేరేప్పటికి ఆమెలో గిల్టీ కాన్షషనెస్! భర్తతో నీళ్ళు మోయించబోతున్నాను కదా అని.

నిద్రపోతున్న బాబుగాన్ని ఒకసారి ముద్దు పెట్టుకుని పక్కింట్లో పడుకోబెట్టి వచ్చి నేనూ బయల్దేరినాను.

మా ఇంటికి దగ్గరలో వున్న రెండు కొళాయిల దగ్గర గుంపులు గుంపులు మనుషులు. అరుపులూ, కేకలూ, సైకిళ్ళకు తగిలించుకున్న బిందెలూ... అంతా కోలాహలంగా వుంది... ఇద్దరు ముగ్గురు ఆడవాళ్ళు నోట్లో నీళ్ళు పోసుకుని మంచినీళ్లే, మంచినీళ్ళే అంటున్నారు.

కొన్నిసార్లు ఉప్పు నీళ్ళు కూడా వస్తాంటాయి కొళాయిల్లో. మరో ఏటినైపు నుంచీ వచ్చే పైప్‌లైన్లలోంచీ.

నాభార్య కొళాయిల దగ్గరికి పోయి "జోరుగా వస్తాన్నాయా నీళ్ళు?" అని వాకబు చేసింది.

"చిన్న పిల్లోళ్లు ఒంటికి పోసినట్లు వస్తాన్నాయి" అంది ఒక ఆయమ్మ.

కొంచెం దూరమైనా సరే అనుకుని బస్టాండు దగ్గర వున్న కొళాయికి పోయినాము.

అక్కడ కూడా గుంపులు గుంపులు జనం!

"నీళ్ళు జోరుగా వస్తాన్నాయి. ఇక్కడే మేలు, జనం ఎక్కువగా ఉన్నా" అని తీర్మానం చేసింది నా భార్య.

బస్టాండు!

బస్టాండు బైట కొళాయి.

కొళాయి పక్కన హోటలు.

హోటలు బైటి గోడకు అతికించిన సినిమావాల్ పోస్టర్లు.

గోడకింద నేల తేమ తేమగా వుచ్చ కంపుకొడతాంది. అక్కడ పండ్ల దుకాణాల వాళ్ళు పారేసిన కుళ్ళిపోయిన పండ్లు. వాటిని తోకాడించుకుంటూ తింటాన్న ఆవులూ, దూడలూ! ఝుమ్మంటూ పైకి లేస్తాన్నాయి ముసిరిన ఈగలు.

పైట చెంగుల్తో ముక్కు మూసుకుని మాట్లాడుతున్న ఆడవాళ్ళు! రోడ్లో షాపులూ, అంగళ్ళూ, హోటళ్ళూ అన్నీ కట్టేసినారు. ఒక మూల తెరిచిన పాన్ బంకుదగ్గరా, పెట్రోమాక్సు లైటు వెలిగే టీ బండి దగ్గరా ఏడెనిమిదిమంది జనాలు.

"టీ తాగుతావా" అని అడిగితే... "అమ్మో ఇక్కడా? వద్దు" అంది నా భార్య. నేను టీ తాగి సిగరెట్టు కాలుస్తా కాలుగాలిన పిల్లి మాదిరి అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నాను. ఆమె నీళ్లకు వచ్చిన ఆడవాళ్ళతో మాట్లాడతా నిలబడింది. నీళ్ళకు వచ్చిన మగవాళ్ళతో నేను మాటలు కలపలేకపోయినాను. రాయలసీమ మీద జోకులు!

"కొన్నేండ్లకు అనంతపురం ఎడారి అయిపోతుందంట"

"అప్పుడు మా ఇంటికి నువ్వూ, మీ ఇంటికి నేనూ రావల్లంటే ఒంటెల మీద తప్ప రాలేము" నవ్వుతాన్నారు.

"ఒకవైపు తుఫానొచ్చి ఊర్లకి ఊర్లే మునిగి పోతాంటే ఇక్కడ మన అనంతపురం మీద జల్లులు కూడ పడవు"

"జల ప్రళయమొచ్చి ప్రపంచమంతా మునిగి పోయినా మనకేం భయం వుండదు. ఇంత తేమ కూడా కాకుండా పొడి పొడిగా తేలతానే వుంటుంది మన రాయలసీమ"

నాకు నిద్ర వస్తాంది. ఆవలింతలు.

అందరి చూపులూ అటూ ఇటూ తిరిగి కొళాయి కింద బిందెపైకే ప్రసరిస్తాన్నాయి మళ్ళీ మళ్ళీ.

నిండిన బింది తీసి దాని స్థానంలో ఖాళీ బింది పెట్టినప్పుడు చటచటమంటూ వినపడే నీళ్ళ శబ్దం సహించలేనిదిగా వుంది. ఇది ఎప్పుడురా నిండేది దేవుడా అనిపిస్తాంది.

బింది సగానికి నిండినప్పుడూ, ముక్కాలు వరకూ నిండినప్పుడూ మారుతా వచ్చే నీళ్ళ శబ్దాన్ని అంతా ఆసక్తితో గమనిస్తాన్నారు.

బింది కంఠంవరకూ నీళ్ళు నిండేటప్పుడు వచ్చే శబ్దం ఏదో తీయని కబురు విన్నప్పటి మాదిరి గుండెను ఝల్లుమనిపిస్తాంది.

వంతు తర్వాత వంతు అయిపోతా వస్తాంటే, మనకంటే ముందు ఇంకా ఎంతమంది వున్నారని లెక్కకట్టి ఎదురు చూస్తాన్నారు, ఎంతో ఉత్కంఠభరితంగా!

"వదినా! మీ అన్న ఇప్పుడే లారీ దిగి వచ్చి అన్నం తింటాండాడు. ఇంట్లో చుక్క నీళ్ళు లేవు. ఈ ఒక్క కడవా పట్టుకోనీ వదినా!" అని అడుక్కుంటా వుంది ఒక అయమ్మ!

ఒక కుక్క అటుగా వచ్చి చటుక్కున మూతి పెట్టి నిండు బిందెలోని నీళ్ళని చప్పరించింది.

"అయ్యో! కుక్క! కుక్క!! కుక్క ముట్టుకుండే నీళ్ళు. హాయ్. ఛలా!" అంటూ అదిలిస్తాన్నారు.

ఆ బిందెలోని నీళ్ళని కిందికి ఒలకబోస్తాంటే..."అయ్యో! అయ్యో! కిందికి యాల ఒలకబోస్తావమ్మా? నా బిందెలోకి అయినా పొయ్యి. ఇంట్లో ముఖాలు కడుక్కునే దానికి వుంటాయి" అని పోయించుకుంటాంది ఒక నడివయసు పని మనిషి.

పాన్‌షాపు మూతపడింది. టీ బండి వెళ్ళిపోయింది. టైము పండ్రెండు కావస్తాండగా వచ్చిన వంతు.

నా భార్య ఆత్రంగా నాలుగు బిందెలూ కొళాయి దగ్గర పెట్టింది. ఎవరన్నా 'నీకంటే ముందు నేనే పెట్టి పోయినాను వంతుని" అని అడ్డు తగులుతారేమో అన్న శంక ఆమెను పీడిస్తానే వుంది. ఆ ప్రమాదం ఏమీ జరగలేదు.

ఆమె కొళాయి.కింద బింది పెట్టి హమ్మయ్యా అని ఊపిరి పీల్చుకుంటా వుండగా

ఠక్కున పోయింది కరెంటు!

"అయ్యో! అయ్యో! కరెంటు పాయెనే! ఎట్లబ్బా చేసేది?" అని అందరిలోనూ దిగులు.

నోటికాడ కూడు తీసేసినట్లుంది నా భార్యముఖం.

ఒక బిందె నిండి మరో బిందె సగం నిండాక నీళ్ళు ఆగిపోయినాయి. కరెంటు కోసం ఎదురుచూపులు!

"ఒక యాల కరెంటు వచ్చినా మోటార్లని ఆన్ చేసేవాళ్ళు మేలుకొని వండల్ల కదా అక్కడ" అంటూ సంశయాలు.

దేవుడా నీదే భారం.

అయిదు నిమిషాల తర్వాత వచ్చిన కరెంటు. జనరేటర్ లేని సినిమా హాల్‌లో అర్థగంట కిందపోయిన కరెంటు మళ్ళీ తిరిగి వచ్చినప్పటి మాదిరి సంతోషం!

మరో అయిదు నిమిషాలకు ఛుయ్‌మంటా గాలిని నెట్టుకుని బుడ బుడ వచ్చిన నీళ్ళు! నా భార్య బిందె పట్టి పక్కన దింపుతాంటే... "నాకు ఈ కడవ ఒక్కటీ వదలమ్మా!" అని అర్థించింది ఒక ముసలవ్వ.

"లేదు లేదు... చానాసేపయింది మేం వచ్చి" అంటాంది ఆమె.

ఆ ముసల్ది ఎంతో నిష్ఠూరంగా మాట్లాడటం ప్రారంభించింది.

"ఒక్కొక్కరు నాలుగు నాలుగు బిందెలు పట్టుకుపోతే... మా మాదిరి ఒక కడవా, రెండు కడవలూ తెచ్చినవాళ్లు, ఏం కావల్లమ్మా? మీరు ఒక బిందె పట్టుకుని మాకు ఒక కడవ ఇడిసి పెట్టకూడదా?"

అక్కడ నీళ్ళకు వచ్చిన వాళ్ళని రెండు వర్గాలుగా చీల్చేసింది అవ్వ.

నాలుగు బిందెలూ, ఆరు బిందెలూ తెచ్చినవాళ్ళు ఒక వైపు.

అన్ని... బిందెల్నీ, కడవల్నీ కొనిపెట్టుకునే తాహతు లేక ఒకటీ రెండూ కడవల్తో వచ్చిన కూలీనాలీ జనం మరో వైపు??

అవ్వకు సపోర్టుగా మాట్లాడేవాళ్ళు... పగలంతా ఎక్కడో కాయకష్టం చేసివచ్చినట్లు అలసిపోయి ఉన్నారు. వాళ్ళ ముఖాలు మురికిగా జిడ్డోడుతా ఉన్నాయి. వాళ్ళ చీరలూ జాకెట్లూ చిరుగుల్తో, రంగు వెలిసిపోయి ఉన్నాయి.

"మీ మాదిరి ఒక కడవ నీళ్ళూ, రెండు కడవల నీళ్ళూ సరిపోవమ్మా మాకు" అంటాంది ఆమె.

"ఓ మొద్దు అవ్వా! ఓ మురికి అవ్వా!! ఓ చింకిరి అవ్వా!! ఓ చీపిరి అవ్వా!! నీ అవసరం ఒక కడవ. నా అవసరం ఆరు కడవలు. ఆ పైవాని అవసరం అరవై కడవలు కావచ్చు. ఎవరి స్థాయి వాళ్ళది. ఏ స్థాయికి చెందిన వాళ్ళకు ఆ స్థాయిలో అవసరాలుంటాయి. ఆ స్థాయినీ, అవసరాల్నీ తగ్గించుకోమని చెప్పేదానికి నువ్వెవరివి పిచ్చిదానా?

ఆ ముసిల్ది మాట్లాడే నిష్ఠూరపు మాటలకు నేను ఎక్కడ మనసు నొచ్చుకుంటానో అని అనుమానంగా చూస్తోంది నా భార్య నా ముఖంలోకి.

ఆమెతోబాటు నేను కూడా బిందెని ఎత్తుకోబోతాంటే..."ఛీ! ఛీ! వద్దు. మీరు ఊరికే నా వెంట రండి " అంది. ఒక బిందెని భుజం మీద మరో బిందెని చంకలోనూ ఎత్తుకుంది.

మేం వచ్చేవరకూ ఆ మిగతా రెండు బిందెల్ని చూస్తావుండమని ఆ బాధ్యతని ఎవరికో అప్పగించింది.

మా వీధి మొదట్లోని చీకట్లోకి వచ్చేసినంక ఆమె భుజం మీది బిందెని బలవంతాన లాక్కుని మోస్తున్నాను. ఫరవాలేదులే? చీకటి! ఎవ్వరూ చూడరు! మన ప్రిస్టేజికి భంగం లేదు అని.

★★★

ఉగాది పండుగకి ఇంట్లో అందరం అనంతపురం పోతాంటే "పొండమ్మా! పొండి! అదృష్టవంతులు! ఒక వారం దినాలు నీళ్ళ బాధ తప్పిపోతుంది పొండి మీకు" అంటూ చుట్టుపక్కల వాళ్ళ నవ్వులు. గంగలూ, బ్రహ్మపుత్రలూ ప్రవహిస్తున్నాయని కాదుగానీ, అనంతపురానికి పోతే మాకు కొంచెం రిలీఫ్. అనంతపురం స్వంత ఇంట్లో వేయించుకున్న ట్యాప్‌ని చూసి మురిసిపోతాంది నా భార్య.

రాయదుర్గంనుంచీ తెలిసినవాళ్ళు ఇంటికి వస్తే..."అక్కడ రాయదుర్గంలో నీళ్ళు బాగానే వస్తున్నాయా ఇప్పుడు? అని విచారించి, "అయ్యో! ఆ నీళ్ళ బాధ గురించి ఎందుకు అడుగుతావులే తల్లీ! మీకేం! ఈ వారం దినాలనుంచీ సుఖంగా వున్నారు. అక్కడ కొళాయిల్లో నీళ్ళు రాక ఇప్పటికి నాలుగు దినాలు అయింది" అని వచ్చిన వాళ్ళు తమ గోడును వెళ్ళబోసుకుంటాంటే... ఏదో ప్రమాదాన్ని వెంట్రుకవాసిలో తప్పించుకున్నట్లు 'హమ్మయ్య' అని ఊపిరి పీల్చుకుంది నా భార్య.

రాయలసీమ నీటి సమస్య గురించి అనంతపురంలో రాజకీయోపన్యాసాలు!

నీటి సమస్య మీద అధికార పార్టీపై దుమ్మెత్తిపోసి యుద్ధం ప్రకటించి, నిరాహారదీక్షలు చేసి, కొంత కాలానికి పార్టీ టిక్కెట్ల గురించీ, పదవుల గురించీ బేరసారాలు కుదిరి గప్‌చుప్‌గా ఆ అధికార పార్టీలోకే చేరిపోయిన దేశసేవకులు!

నా శలవు ముగిసింది.

వారం తరువాత మేము మళ్ళీ రాయదుర్గం వెళ్ళేటప్పటికీ ఊరంతా గడబిడగా వుంది.

పైప్ లైన్లని పగలగొట్టిన వాళ్ళని పట్టుకుని జైల్లో వేసినారు ఆ రోజు.

వాళ్ళు నాయుడి పార్టీ వాళ్ళని మునిసిపల్ ఛైర్మన్ రాంరెడ్డి ఆరోపణ.

"వాళ్ళు నేను పంపిన మనుషులు కారు. కావలిస్తే వాళ్ళనే అడగండి" అని శ్రీనివాసులు నాయుడు చేస్తున్న ఛాలెంజ్.

"ఎన్నంటే అన్ని నీళ్ళు పట్టుకునేదానికి వీల్లేదు అంటూ అందరి ఇళ్ళలోనూ మీటరు ఏర్పాటు చేసి నీళ్ళు ఎక్కువ పట్టుకున్నవాళ్ళ దగ్గర పెనాల్టీ డబ్బులు వసూలు చేస్తాన్నారు. మరి అతని కులంవాళ్ళ ఇండ్లలోని ట్యాప్‌లకి మీటరు ఏర్పాటు చెయ్యడం లేదే? అతని కులంవాళ్ళు ఎన్నయినా నీళ్ళు పట్టుకోవచ్చా మరి?" అని ప్రత్యారోపణలు కూడా చేస్తాన్నాడు. మీటింగులు పెట్టి.

ఆ రోజు సాయంత్రమే వీధి కొళాయి దగ్గర కొట్లాట! కడవ నీళ్ళ కోసం ఇద్దరాడవాళ్ళ మధ్య తలెత్తిన కొట్లాట మగవాళ్ళ మధ్య యుద్ధం అయింది.

గాల్లో చెప్పులు లేచినాయి.

గాల్లో కట్టెలు ఆడినాయి.

బుర్రలు పగిలినాయి.

నెత్తుర్లు కారినాయి... ఒక్కకడవ నీళ్ళకోసం?!

"పదండి స్టేషన్‌కి లేకి నా కొడుకుల్లారా! మీకు నాగరికత అంటే ఏమో తెలీదురా! మిమ్మల్ని ఊర్లోకి రానియ్యకూడదు. బైట ఉంచల్ల" అంటా పోలీసులు ఈడ్చుకుంటా పోయినారు మగవాళ్ళను ఇద్దర్నీ. ఆ ఇద్దరు ఆడవాళ్ళూ ఇంకా ఒకర్నొకరు తిట్టుకుంటూనే ఏడుస్తా పోతాన్నారు వాళ్ళ వెనకల.

ఆ మరుసటి రోజే పైపులు పగలగొట్టిన నలుగురు శాల్తీలూ ఒంటి మీద ఒక పోలీసు దెబ్బ పడకుండా విడుదలైపోయి దర్జాగా తిరగడం మొదలుపెట్టినారు రోడ్లో. మాకు ఎంత పలుకుబడి ఉందో చూడండి అన్నట్లు మెరిసిపోతాన్నాయి వాళ్ళ ముఖాలు? వాళ్ళ విడుదల వెనుక రాజకీయ హస్తం ఉందని గుసగుసలు?

పోలీసులతో బేరం కుదరలేదు కాబోలు, మూడు దినాలు గడిచినా బైటపడే మార్గం లేక అట్లే జైల్లో మగ్గిపోతాన్నారు... 'నాగరికత' లేని ఆ ఇద్దరు మనుషులూ?

"ఎవరు ఎన్ని నీళ్ళు వాడతారో తెలిస్తే వాళ్ళ నాగరికత ఏ పాటిదో చెప్పెయ్యొచ్చు' అనేది ఒక సూక్తి. తాగేదానికి ఒక కడవ నీళ్ళు నోచుకోలేని వారికి ఏం నాగరికత ఉంటుంది?